

Det, det her drejer sig om, er en mere helhedsorienteret byfornyelse, altså et bredere anvendelsesområde, end vi hidtil har været vant til.

Kommunerne får efter dette forslag en betydelig udvidelse af deres handlemuligheder og får langt bedre mulighed for at operere ud fra en helhedsbetragtning. Kommunerne kan således udarbejde en egentlig byfornyelsespolitik, der tager højde for de tidstypiske problemer, der er i byerne.

Der er også i loven en fleksibilitet for kommunerne, idet der er mulighed for at vælge mellem forskellige typer af beslutninger. Man kan, som det også er beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget, vælge mellem en helhedsorienteret byfornyelsesbeslutning, hvor man ser på bydelens problemer som helhed og kan tage fat på f.eks. trafikproblemer og kulturelle problemer; man kan vælge bygningsfornyelse, hvor man inddrager både boliger og friarealer, og endelig er der mulighed for at aftale sig frem til en boligforbedring med ejere og lejere.

Det er i det hele taget en stor forbedring, at man med dette lovforslag i højere grad inddrager beboerne i beslutningerne om, hvordan et område skal forbedres, både når det gælder den helhedsorienterede byfornyelse, og når det gælder bygningsfornyelse. For at give beboerne en mulighed for at deltage i en ligeværdig diskussion, er der i loven givet mulighed for tilskud til beboervejledning.

Et element i forbindelse med bygningsfornyelse er huludfyldning, altså nedrivning af enkelte nedslidte huse i en gade. Det er her tanken, at nuværende beboere skal have samme husleje i nybyggeriet, som de ville få efter en ombygning, men selvfølgelig skal fremtidige indflyttere betale den husleje, der gælder for nybyggeri af samme standard. Ingen skal tvinges væk fra deres gamle kvarter på grund af huslejestigning ved huludfyldning, og der vil således være et reelt grundlag for at vælge nybygningsløsningen, når det er det mest hensigtsmæssige.

Det er ikke tanken, at nye og misligholdte ejendomme skal kunne byfornys, og derfor er der også i lovforslaget indsat en bestemmelse om en vis alder på ejendomme, der kan byfornys. De skal være mere end 25 år gamle, og de kommuner, der har flest nedslidte og ældre huse, får tildelt de fleste støttemidler, hvilket til sammen sikrer, at midlerne går til reelle byfornyelsesopgaver. Det skal i øvrigt bemærkes, at der i forhold til den gældende byfornyelseslov

ingen ændringer sker i reglerne om husleje fastsættelsen.

For at byfornyelsesloven ikke skal åbne for et danaidernes kar, hvor vi med få års mellemrum skal byforny de samme ejendomme, er der i lovforslaget indarbejdet en passus om drifts- og vedligeholdelsesplaner for byfornyelsen, vedrørende både bygninger og friarealer. Disse planer skal revideres hvert femte år, så man kan være sikker på, at de investeringer, der er brugt på byfornyelse, også forvaltes fornuftigt. Det er et længe savnet instrument i bestræbelserne for at få vedligeholdt udlejningsejendommene.

Ved planer om byfornyelse skal finansieringen som noget nyt forhandles med ejeren, dvs. en forhandling om, at ejeren skal bidrage økonomisk til at dække omkostningerne. Ideen er, at den del af de tabsgivende udgifter, der vedrører dårlig vedligeholdelse, ikke automatisk skal kunne give støtte, men forudsætter en forhandling mellem ejer og kommune.

Der er i dette forslag også lagt vægt på ikke alene at forbedre boligerne, men at sikre både byøkologi og arkitektur. Den øgede kommunale handlefrihed giver gode muligheder for, at økologiske foranstaltninger og lokale miljømål inddrages i beslutningsprocessen, og det er derfor vigtigt, at der følges op på dette fra centralt hold. Det er derfor med glæde, vi ser, at boligministeren vil give en årlig redegørelse til Folketinget om byfornyelsens udvikling og effekter, og vi ser frem til den vurdering af lovens byøkologiske og miljømæssige virkning, som ministeren har bebudet vil komme 2 år efter, at loven er trådt i kraft. Ligeledes venter vi os meget af den bebudede undersøgelse, der skal evaluere lovens virkning efter 3 år.

Vi er i Socialdemokratiet meget tilfredse med det foreliggende lovforslag, idet vi er klar over, at der er brug for en indsats, der kan forbedre menneskers generelle levevilkår og give bedre rammer for deres livskvalitet. Da boligen nu engang er basis for familielivet, er det et vigtigt område at forbedre, og det samme gælder hele byrummet. Det er nu engang mere befordrende at have udsigt til grønne træer end til grå bagårde.

L 198, som er en konsekvens af lovforslaget om byfornyelse, tilslutter vi os naturligvis også.

Jens Hald Madsen (V):

Vi har jo haft rigelig lejlighed til at diskutere fremtidens byfornyelse, og det har vi også gjort. Men jeg kan alligevel ikke lade være med at